

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

dige tilfælde, der forekommer, og jeg ved i hvert fald, at de honnorte grundejere er meget utilfredse med de uheldige tilfælde, som fremdrages i pressen.

Hvad angår administrationen af § 8 i boliganvisningsloven, vil jeg gerne pointere, at boliganvisningen må nu engang ligge i kommunerne. Boliganvisningsudvalgene må være suveræne med hensyn til fordelingen af den boligmasse, der er i de pågældende kommuner, det kan ikke lægges ind i ministeriet, og vi kan heller ikke fra ministeriet begynde at dispensere, for det vil let medføre en ganske umulig administration for os. Men jeg kan sige så meget, at vi får utallige henvendelser, både mundtlige og skriftlige, vedrørende boliganvisningsspørgsmålet, og når vi i boligministeriet ser tilfælde, som må forekomme os at være af en sådan karakter, at vi bør henlede boliganvisningsudvalgenes opmærksomhed derpå, gør vi det, idet vi på den ene side erkender de store vanskeligheder, som boliganvisningsudvalgene har, og på den anden side gerne vil påkalde den størst mulige smidighed med hensyn til at tage de forskellige forhold i betragtning, som kan medvirke til opnåelse af en fornuftig orden i de givne tilfælde. Således vil boligministeriet fortsat stille sig, men ligefrem gribe ind i boliganvisningen kan vi ikke, og det ville også være urimeligt, hvis vi gjorde det. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, der talte for det radikale parti, frk. Anna Westergaard, at spørgsmålet om de ældre ugifte er jeg opmærksom på. Der er kommet mange henvendelser til mig derom, både mundtlige og skriftlige, men det bliver jo et spørgsmål om, hvor meget vi kan bygge. Det er mit håb, at vi kan fortsætte med byggeriet i samme tempo, som tilfældet har været i det foregående år, og jeg håber, at vi på den måde kan få boligunderskuddet bragt ned. Får vi det, skulle der også blive en mulighed for de ældre ugifte, som jeg erkender i mange tilfælde er vanskeligt stillet. Jeg kan således nævne ældre sygeplejersker, der efter et langt livs hårdt arbejde på hospital ikke kan få selvstændig bolig, når arbejdsdagen er endt. Men det er jeg altså også opmærksom på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 54 af 23. marts 1937 om leje, således som denne senere er ændret.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1451).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om aldersrente.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 565).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov for Færøerne om invalideforsikring.

Socialministeren (Strøm): Herved har jeg den ære for det høje ting at anbefale forslag til lov for Færøerne om aldersrente og forslag til lov for Færøerne om invalideforsikring.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, forhandlede Minister Buhl i sommeren 1948 på regeringens vegne med det færøske landsstyre om en række forhold, herunder også om en revision af lovgivningen om alders- og invaliderente på Færøerne.

I fortsættelse af disse drøftelser har en af socialministeriets embedsmænd i november og december forhandlet med det færøske landsstyre i Thorshavn om den nærmere udformning af de lovforslag, jeg har den ære at anbefale det høje ting. De således udarbejdede lovforslag er med enkelte tekniske ændringer blevet forelagt for lagtinget, hvis flertal har vedtaget lovforslagene, idet flertallet kun på et enkelt, ikke væsentligt punkt, som jeg skal vende tilbage til, ønskede lovforslagene ændret.

Idet jeg med hensyn til enkelthederne i lovforslagene tillader mig at henvise til